Advent - Tercer diumenge

Per FrancescRiera el dl., 05/12/2022 - 00:00

Is 35,1-6a.10
Jm 5,7-10
Mt 11,2-11

LES FIGURETES DEL PESSEBRE (SEGONS LA LITÚRGIA D'ADVENT)

Quatre figuretes que anem posant diumenge a diumenge al nostre "pessebre interior". Quatre icones per mirar a poc a poc, desitjant al mateix temps que les icones ens mirin a nosaltres, també a poc a poc.

Recordarem les dues primeres, contemplarem la d'avui i anotarem la de diumenge vinent, abans que en el nostre pessebre hi descobrim, del tot sorpresos, la figureta del Déu-Home, Jesús.

1. Primer d'Advent. Jesús ens recordava a Noé. La figureta de Noé, que l'imaginem com un home ple d'anys, barba blanca i ben calb. El veïns el tatxaven d'ingenu i somiatruites, però la veritat és que resultà el més clarivident. Li espetegaven: "t'has tornat boig fent aquesta barcassa...!". Una immensa nau, un completíssim zoològic. Però tenia raó, i arribà el Diluvi Universal que els agafà desprevingut enmig de totes les seves dèries sense preveure el que els "advenia". Segles més tard, també Pau, llegíem a la primera lectura, ens atiarà: "desperteu, vigileu, prou de desgavells!"; cauran els cels, els temples i Jerusalem serà massacrada, cauran els superstars. Però "advindrà" el Fill de l'Home. Maranatha...!

-- Nosaltres besem la figureta de Noé, i la posem, al nostre pessebre interior, desitjant que sigui la icona que ens doni l'esperança, enmig dels diluvis, d'un món nou que "advé", sorprenentment, en una establia.

2. Segon d'Advent. La figureta del Baptista enfurismat. I escoltant-lo parlar ens dèiem, ja era hora que algú etzibés unes quantes veritats a la classe clerical i política (i a mi mateix...!). Ha retornat la clarividència profètica sense embuts, benvinguda! Però escoltant els seus retrunys m'entra por, m'arrauleixo. Sort que estic assegut en un dels ròdols de publicans, on m'he trobat al costat d'un menestral de Natzaret, Jesús, el Senyor. I quedo ben sorprès: Jesús no ens fulmina...! El veiem a gust amb la colla de galifardeus que som, com si ell en fos un més, com si ens entengués... i potser no en fes massa problema...!!!

El Batista tanmateix l'encerta molt quan trona dient que "les valls siguin aixecades i els cims abaixats". I nosaltres no podem deixar de pensar en la fatxenderia del Fariseu, de la paràbola de Lc, i la poca autoestima del Publicà.

-- En el nostre pessebre interior hi posem el Profeta del Jordà. Però en una raconada, delicadament, hi poso també la figureta del publicà, tot dient Senyor tingueu pietat, que, ja veus, no hi ha manera que pugui ser una mica complidor com tants sants que m'envolten.

3. Tercer d'Advent. Una segona figureta del Baptista engrillonat. No la poso al costat del riu del meu pessebre, sinó a la masmorra d'Herodes. Pobre profeta, ja no brama, i potser ja dubta que el "més poderós" arribi mai... Ell que l'havia promès amb tanta força. Si més no a ell només li arriba la soledat, la brutícia i humitats de les presons dels subterranis dels palaus reials. I la desesperança ("no hagués criticat tant als magnats!, no m'hagués ficat allà on no em demanaven!"). En una visita que li permeten rebre a la presó li surt de molt endins: "pregunteu al meu estimat deixeble Jesús, que vaig batejar al Jordà, si em vaig equivocar assenyalant-lo a ell com a Messies que porta el Mon Nou de Déu". Pobre Joan demana als seus deixebles que li assegurin la seva fe temptada, perquè la prova és massa forta...!

Jesús no contesta "paraules" als emissaris de l'empresonat, sinó que comença a repartir món nou: un espetec d'alliberament per a tothom.

Tot seguit s'omplirà la boca de lloances al seu mestre del Jordà: "*què heu sortit a veure al Desert... Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan, tanmateix el més petit en el Regne és més gran que ell",* La major lloança a Joan, però de retruc (insospitat!) una immensa lloança a nosaltres, "els més petits del Regne".

-- La figureta del Baptista engrillonat i amb dubtes de fe (ell el gran profeta del Desert...!), l'agafo amb la major reverència que puc, que no se'm trenqui a les mans, que és molt feble. Beso els seus grillons. I li dic a san Joan que jo molts cops em trobo també desesperançat, amb un fe quasi nul·la. Quedo descol·locat sovint, car és patent que el Regne no "advé", que el món no canvia, i jo mateix no canvio gens, el que "advé" són múltiples contrarietats que no sé pair. I amb l'Empresonat reso la gran pregaria d'Advent: "adveniat regnum tuum", vingui a nosaltres el vostre Regne.

4. Quart d'Advent (la veurem diumenge vinent). La figureta, d'un "home bo, just", emprenedor, i eixerit, Josep, pare de Jesús "amb totes les de la llei". La lectura d'aquest text poètic, místic idíl·lic i revolucionari em resultarà summament suculenta

-- Quina proesa Josep tota la teva intel·ligència i mà esquerra per escapolir-te dels sanguinaris que provoquen emigracions dificilíssimes per motius polítics, econòmics, religiosos... A tu només et preocupava acaronar Jesús i facilitar-li la missió.

ETIQUETES
PESSEBRE NOÉ JOAN BAPTISTA